

2016. június 23., csütörtök

P8_TA(2016)0292

Eredményjelentés a megújuló energiáról

Az Európai Parlament 2016. június 23-i állásfoglalása a megújuló energiáról szóló eredményjelentésről (2016/2041(INI))

(2018/C 091/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak környezetről szóló XX., valamint energiáról szóló XI. címére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak foglalkoztatásról szóló IX., valamint gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló XVIII. címére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.), valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló (28.) jegyzőkönyvére,
- tekintettel a Bizottság „Eredményjelentés a megújuló energiáról” című jelentésére (COM(2015)0293) és a nemzeti tervekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményében (UNFCCC) részes felek 21. konferenciájára (COP21) és a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyvben részes felek találkozájaként szolgáló, 2015. november 30. és december 11. között Párizsban megrendezett 11. konferenciájára (CMP 11), valamint a Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel a Bizottság „Towards an Integrated Strategic Energy Technology (SET) Plan: Accelerating the European Energy System Transformation” („Az európai energiarendszer átalakításának felgyorsítása egy integrált stratégiai energia-technológiai terv (SET-terv) segítségével”) című közleményére (C(2015)6317),
- tekintettel a Bizottság közleményére az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról (COM(2016)0051),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseire,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, valamint az 1906/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1290/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1513 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az EGSZB a civil társadalomnak a megújuló energiáról szóló uniós irányelv végrehajtásában betöltött szerepéről szóló, „Újfajta jövőkép az energiaiparban: a civil társadalom mint főszereplő a megújulóenergia-termelés területén” című tanulmányára,

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 81. o.

⁽³⁾ HL L 239., 2015.9.15., 1. o.

2016. június 23., csütörtök

- tekintettel a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetségének fenntartható energiával kapcsolatos cselekvési tervére,
 - tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i Aarhusi Egyezményre,
 - tekintettel az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló keretéről szóló, 2014. február 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Párizsban megkötendő új nemzetközi éghajlat-változási megállapodásról szóló, 2015. október 14-i állásfoglalására ⁽²⁾;
 - tekintettel „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre” című, 2015. december 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „Az európai energiaunió felé” című dokumentumról szóló, 2015. december 15-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, illetve a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A8-0196/2016),
- A. mivel az EU egészét tekintve jó úton halad afelé, hogy elérje a megújuló energiára vonatkozó 2020-as céljait, de néhány tagállamban további fokozott fellépés szükséges;
- B. mivel az elmúlt években jelentősen csökkentek a megújuló energia költségei, ami miatt a megújuló energia a termelés és a tárolás területén bekövetkezett technológiai fejlődéssel együtt egyre inkább felveszi a versenyt a hagyományos energiatermeléssel, egyedi lehetőséget kínálva egy olyan valódi európai energiapolitika kialakítására, amely előmozdítja a versenyképességet és csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását; mivel a fenntartható, jövőorientált energiarendszerre való áttérés részeként erőfeszítéseket kell tenni az energiahatékonyságra, a megújuló energiára, az európai energiaforrások legmegfelelőbb felhasználására és az intelligens infrastruktúrára irányulóan; mivel a gazdasági növekedés eléréséhez és a munkahelyteremtéshez, valamint az Unió e területeken globálisan betöltendő vezető szerepének megtartásához hosszú távon stabil szabályozási keretre van szükség;
- C. mivel az EUMSZ 194. cikke értelmében az európai energiapolitikának biztosítania kell az energiapiac működését és az energiaellátás biztonságát, továbbá elő kell mozdítania az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot, a megújuló energiaforrások fejlesztését, valamint az energiahálózatok összekapcsolását; mivel a kötelező nemzeti és uniós célkitűzések, a konkrét tervezési és jelentéstételi kötelezettségek és a támogató jellegű intézkedések voltak a beruházásbiztonság és a megújulóenergia-kapacitás, valamint a szállítási és elosztási infrastruktúra uniós bővítésének fő ösztönzői;
- D. mivel a COP 21 keretében létrejött párizsi megállapodással összhangban ki kell igazítani a megújulóenergia-irányelvet, hogy megfeleljen annak a kitűzött célnak, hogy az iparosodás előtti szintekhez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedés ne haladja meg az 1,5 °Celsius-fokot; mivel a 100 %-ig megújuló energiaforrásokon alapuló gazdaság csak az energiafogyasztás csökkentése, az energiahatékonyság javítása és a megújuló energiaforrások előmozdítása révén valósítható meg;
- E. mivel a megújuló energiára irányuló ambiciózus politikák az energiahatékonysággal ötvözve jelentős hajtóerejét jelentik az uniós importfüggőség és összességében véve a külső energiaszámla csökkentésének, valamint a külső szolgáltatókkal szembeni energiabiztonság erősítésének; mivel az EU az általa fogyasztott energia több mint felét importálja, napi több mint 1 milliárd eurós költséggel, ami a teljes behozatal több mint 20 %-át teszi ki; mivel az importfüggőség különösen

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0359.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0445.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0444.

2016. június 23., csütörtök

magas a nyersolaj, a földgáz és a kőszén tekintetében; mivel a megújuló energia fokozódó felhasználásának köszönhetően megtakarított importtűzelőanyag-költségek évente legalább 30 milliárd eurót tesznek ki;

- F. mivel a megújuló energiák fejlesztésének segítenie kell biztosítani az energiabiztonságot és az energetikai függetlenséget, felszámolni az energiaszegénységet, hozzájárulni az EU gazdasági fejlődéséhez és technológiai vezető szerepéhez, egyúttal kezelve az éghajlatváltozást is; mivel a megújuló energiaforrások hozzájárulnak ahhoz, hogy stabil, megfizethető és fenntartható energiát biztosítsanak az európai polgárok számára, különös tekintettel a legkiszolgáltatottabbakra; mivel a megújuló energiaforrásoknak lehetővé kell tenniük a polgárok számára, hogy élvezzék a saját energiatermelés és a kiszámítható energiaellátás előnyeit;
- G. mivel a megújuló energia fejlesztésének együtt kell járnia a jól működő belső villamosenergia-piac kialakításával; mivel az energiaunióknak a fenntartható, előremutató energiarendszerre való átálláson kell alapulnia, amelynek fő pillérei az energiahatékonyság és -takarékoság, a megújuló energia és az intelligens infrastruktúra;
- H. mivel a megújulóenergia-ágazat uniós vállalkozásai – amelyek között sok a kkv – Európában 1,15 millió főt foglalkoztatnak, és a megújulóenergia-technológiák terén világszerte bejegyzett szabadalmak 40 %-át birtokolják, aminek révén az Unió világszinten vezető szerepet játszik; mivel a Bizottság szerint mostantól számítva 2020-ig akár 20 millió munkahely is létrejöhet a zöld gazdaságban, ami fontos lehetőséget kínál a munkahelyteremtésre a vidéki térségekben; mivel a kkv-k, szövetkezetek és magánszemélyek projektjei fontos szerepet játszanak a megújulóenergia-ágazat innovációja és fejlesztése terén;
- I. mivel a Bizottság elkötelezett amellett, hogy világszerte teszi Európát a megújuló energia területén, ami iparpolitikai szempontból szükségszerű; mivel Kína immár élen jár a világban a megújuló energiaforrásokba való beruházás terén, miközben Európában a beruházások a 2014. évi 54,61 milliárd euróhoz (62 milliárd USA-dollár) képest 2015-ben 21 %-kal, 42,99 milliárd euróra (48,8 milliárd USA-dollár) csökkentek, ami az elmúlt kilenc évet tekintve a legalacsonyabb összeg;
- J. mivel a megújuló energiákba történő folyamatos beruházáshoz egyaránt szükség van a közszektor és a magánszektor ambiciózus vezető szerepére és elkötelezettségére, valamint egy olyan hosszú távú, stabil és megbízható szakpolitikai keretre, amely összhangban áll az Unió párizsi éghajlat-változási megállapodásból eredő éghajlatváltozásra vonatkozó kötelezettségvállalásaival, ami jelentős lehetőségeket hordoz magában az európai munkahelyteremtés és növekedés tekintetében;
- K. mivel a megújuló energiák sikeres fejlesztéséhez kulcsfontosságú az ambiciózus, de reális célok kitűzése – az állami részvétel, nyomon követés és felügyelet, egyértelmű és egyszerű politikai szabályok és a helyi, regionális, nemzeti és európai szintű támogatás, és valamennyi érdekelt fél, köztük a szociális partnerek (összehozva a munkavállalók és az ipar képviselőit) és egyéb civil társadalmi szervezetek bevonása – és megerősítése;
- L. mivel a megújuló energia előmozdítása tekintetében fontos a tulajdonjogok tiszteletben tartása;
- M. mivel a megújuló energiák lehetőséget kínálnak a nagyobb mértékű energetikai demokráciára az energiapiacokon azáltal, hogy képessé teszik a fogyasztókat arra, hogy a többi érdekelt féllel egyenrangú aktív szereplőként jelen legyenek az energiapiacokon, saját maguk termeljenek és az általuk megtermelt megújuló energiát fogyasszák, tárolják és értékesítsék egyénileg vagy kollektív irányítás alatt, valamint állami vagy magánberuházáson és az energiatermelés városok, régiók és helyi önkormányzatok által alkalmazott decentralizált formáin keresztül; mivel a megújulóenergia-projektnek lehetővé kellene tenniük polgáraik számára, hogy nagyobb mértékben gyakorolhassanak ellenőrzést energiafogyasztásuk és az energetikai átállás felett, és elő kellene mozdítania az energiarendszerbe való közvetlen bevonásukat, többek között beruházási rendszereken keresztül;
- N. mivel az északi-tengeri régióban a tengeri szelek alkalmasak arra, hogy 2030-ra Európa energiaellátásának több mint 8 %-át állítsák elő;

2016. június 23., csütörtök

O. mivel bizonyos tagállamok jobban ki vannak téve az egyetlen fosszilisüzemanyag-szállítótól való függőségnek; mivel a megújuló energiaforrásoknak köszönhetően 30 milliárd euró értékű importált fosszilis üzemanyagot lehetett megtakarítani, a földgázfogyasztás pedig 7%-kal csökkent, ami által nőtt a továbbra is a világ legnagyobb energiaimportőrének számító Európa energiafüggetlensége és energiabiztonsága;

Előrelépés a megújuló energiák terén

1. üdvözli a Bizottság megújuló energiával kapcsolatos elkötelezettségét; a megújulóenergia-irányelvvel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a kötelező nemzeti célok, a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervek és a kétévenkénti nyomon követés jelenlegi kombinációja volt a fő mozgatórugója a megújulóenergia-kapacitás Unión belüli fejlesztésének; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a megújuló energiára vonatkozó, 2020-ig szóló irányelv teljes körű végrehajtását, és terjesszen elő ambiciózus jogalkotási keretet a 2020 utáni időszakra; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy egy stabil, hosszú távú szabályozási keretre van szükség, amely a megújuló energiaforrások tekintetében olyan nemzeti és uniós szintű célokat ír elő, amelyek összhangban állnak az Unió hosszú távú (2050-ig elérendő) éghajlati céljai felé vezető leghatékonyabb úttal;

2. nyugtázza, hogy az EU jó úton halad a 2020-as cél elérése felé, ugyanakkor aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság megújuló energiáról szóló 2015. évi eredményjelentésének a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó becslései szerint milyen sok országnak (Belgium, Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Luxemburg, Málta és Spanyolország) lehet szüksége arra, hogy erősítse politikáit és eszközeit 2020-as célkitűzései elérésének biztosítása érdekében; felszólítja a lemaradásban lévő tagállamokat, hogy hozzanak további intézkedéseket annak érdekében, hogy ismét sínen legyenek; üdvözli, hogy egyes tagállamok – köztük Ausztria, Bulgária, a Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Finnország, Horvátország, Olaszország, Lettország, Litvánia, Románia és Svédország – már idő előtt teljesítették, vagy hamarosan teljesíteni fogják 2020-as céljaikat;

3. sajnálja, hogy a Bizottság megújuló energiáról szóló eredményjelentése nem terjeszt elő országspecifikus ajánlásokat, amelyek segítenének a tagállamoknak kiigazítani politikáikat 2020-as célkitűzéseik megvalósítása érdekében; hangsúlyozza, hogy miközben a tőkéhez való hozzáférés kulcsfontosságú, a tőkeköltségek jelentős mértékben eltávolodtak egymástól a 28 tagú Unión belül, ami miatt választóvonal alakult ki észak/nyugat, illetve dél/kelet között; megjegyzi, hogy az uniós országok közötti versenyképességi szakadékot tovább mélyítheti az, hogy számos különféle politika létezik a megújuló energiával kapcsolatos kockázatok tudatosítására irányulóan; hangsúlyozza, hogy uniós pénzügyi mechanizmusra van szükség, amelynek célja a megújuló energiával kapcsolatos projektek kockázatból adódó magas tőkeköltségeinek csökkentése;

4. e tekintetben kiemeli, hogy a megújuló energiákra vonatkozó nemzeti politikák vonatkozásában azonosítani kell és meg kell osztani a bevált gyakorlatokat és elő kell mozdítani azok elfogadását egy egyre inkább konvergáló európai modell keretében, amely kedvez a tagállamok közötti fokozott együttműködésnek és összehangolásnak; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa fenn az előrehaladás nyomon követésében és a megújuló energiák fejlődésének tevékeny támogatásában betöltött szerepét; rámutat arra, hogy értékelni kell a megújuló energiaforrások versenyképességét, fenntarthatóságát, költséghatékonyságát és a geopolitikai stabilitáshoz és az éghajlatváltozással kapcsolatos célokhoz való hozzájárulását;

5. elismeri, hogy a nemzeti tervek és jelentéstételi kötelezettségek fontos szerepet töltenek be a tagállamok előrehaladásának nyomon követésében, és úgy véli, hogy ezeket a kötelezettségeket a 2020 utáni időszakra is ki kell terjeszteni; elismeri, hogy a tagállamok energiaszerkezetének meghatározása az EUMSZ 194. cikke értelmében továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik, és minden tagállam maga fejlesztheti saját megújulóenergia-forrásait, hogy az energiaszerkezetek továbbra is igen sokfélék maradjanak;

6. rámutat az egyszerű, hozzáférhető, megfizethető és hatékony adminisztratív eljárások fontosságára;

7. felhívja a Bizottságot, hogy a megújuló energiára vonatkozó jövőbeni eredményjelentésekbe foglalja bele a megújuló energiaforrások költségekre és árakra – különösen a lakossági árakra – gyakorolt hatásának értékelését;

8. kiemeli, hogy uniós jogalkotási javaslatra van szükség az energiapiaci szabályokra vonatkozóan, mivel az integráltabb piac kulcsfontosságú a megújuló energia fejlődéséhez, valamint az energiaköltségek családok és ipar számára történő csökkentéséhez;

2016. június 23., csütörtök

9. hangsúlyozza a megújuló energiákba való hosszú távú beruházások stabil és költséghatékony támogatási keretének fontosságát, amely rövid távon képes reagálni és kiigazítható, továbbá az egyes országok igényeihez és körülményeihez szabott, lehetővé téve az érett megújulóenergia-technológiák támogatásának fokozatos megszüntetését; üdvözli, hogy a költségek szempontjából számos megújulóenergia-technológia gyorsan felveszi a versenyt a termelés hagyományos formáival; hangsúlyozza, hogy az energetikai átállás sarokkövei az átláthatóság, a következetesség, valamint a jogi, pénzügyi és szabályozási keretek folytatólágossága a beruházói bizalom erősítése céljából; sajnálja a megújuló energiákat támogató rendszerek visszamenőleges módosításait, amelyek révén változik a már végrehajtott beruházások megtérülése; felhívja a tagállamokat, hogy a megújuló energiákat támogató rendszerek kiigazításait minden esetben jó előre jelentsék be, és folytassanak róluk széles körű konzultációt az érdekelt felekkel; felhívja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a nemzeti támogatási rendszereknek az Európai Bizottság útmutatásával való összeegyeztethetőségét, hogy ne szenvedjen szükségtelenül késedelmet a végrehajtásuk és minimálisra csökkenjen a piactorzulás;

10. hangsúlyozza, hogy a kutatási és fejlesztési tevékenységek lényeges szerepet játszanak a megújuló energia fejlesztésében; emlékeztet a Parlament azon célkitűzésére, hogy a Horizont 2020 program energiaügyi fejezete keretében nyújtott finanszírozás 85 %-át nem fosszilis energiára fordítsák; felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy még inkább segítsék elő az összes meglévő támogatási rendszer hatékony igénybevételét és biztosítsák a tőkéhez való hozzáférést, különösen a kkv-k számára, továbbá hogy támogassák a megújuló energia, annak tárolása és az azzal kapcsolatos termékfejlesztés terén végzett kutatást és fejlesztést az uniós megújulóenergia-ipar versenyképesebbé tétele céljából, lehetővé téve ezáltal a megújuló energiaforrások jobb felhasználását és annak elkerülését, hogy az uniós országok közötti versenyképességi szakadék tovább mélyüljön;

11. hangsúlyozza, hogy a villamosenergia-tárolás hozzájárulhat az uniós villamosenergia-rendszer rugalmassá tételéhez és a megújulóenergia-termelésből adódó ingadozások kiegyenlítéséhez; ismételten rámutat arra, hogy a hatályos 2009/72/EK villamosenergia-irányelv nem tesz említést a tárolásról, és hangsúlyozza, hogy a villamosenergia-irányelv közelgő felülvizsgálata során figyelembe kell venni az energiatárolás által kínált sokrétű szolgáltatásokat; úgy véli, hogy a tárolás helyzetének egyértelművé tétele lehetővé tenné, hogy az átvitelirendszer- és a hálózatüzemeltetők beruházzanak az energiatárolási szolgáltatásokba;

12. hangsúlyozza, hogy a támogatási rendszereket minden szinten azon technológiákra kell összpontosítani, amelyek jelentős lehetőségeket rejtenek magukban a megújuló energiaforrások költségeinek csökkentése és/vagy piaci elterjedésének fokozása tekintetében;

13. úgy véli, hogy a jövőbeni K+F-stratégiának az intelligens hálózattal és az intelligens városokkal kapcsolatos fejlesztések elősegítésére kell összpontosítania; emellett úgy véli, hogy a közlekedés villamosítása, az intelligens járműtöltés, valamint a jármű-hálózat technológia jelentős mértékben hozzájárulhat az energiahatékonyság és a potenciális megújulóenergiaforrás-felhasználás javulásához;

14. véleménye szerint az ERFA és a Kohéziós Alap hozzájárulhat a 2009/28/EK irányelvben és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretben megfogalmazott célkitűzések teljesüléséhez, valamint a megújulóenergia-generálással kapcsolatos kutatás és innováció finanszírozásához, támogatva ugyanakkor a munkahelyteremtést és a gazdasági növekedést is; kiemeli, hogy a kohéziós politikában fontos szerepet játszik a tematikus koncentráció, amelynek elő kell segítenie a beruházásoknak a karbonszegény gazdaság – többek között a megújuló energiaforrások – felé történő irányítását, különös tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasági modellre való áttérés támogatása minden szektorban” elnevezésű tematikus célkitűzés kiemelkedő szerepére; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az e célra rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségek lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében; emlékeztet az ERFA és a Kohéziós Alap a háztartások, középületek és vállalkozások energiahatékonyságával és a megújuló energiaforrások körükben történő felhasználásával kapcsolatos projektek támogathatóságát alátámasztó közös rendelkezéseire, és úgy véli, hogy a megújulóenergia-piac regionális integrációja, amely az ilyen támogatásokból megvalósítható, a kohéziós politika fontos hozzájárulása lenne e tekintetben;

15. kiemeli, hogy fokozott együttműködésre és koordinációra van szükség a tagállamokon és a régiókon belül és azok között, továbbá a műszaki fejlesztésekbe, az intelligens hálózatok fejlesztésébe és megvalósításába, a hálózatok adaptálásába és kapacitásába, az intelligens fogyasztásmérésbe, a tárolásba, a keresletoldali szabályozásba, az energiahatékonyságba és az innovatív megújulóenergia-termelésbe történő közberuházások és finanszírozás integrált megközelítésére;

2016. június 23., csütörtök

16. rámutat arra, hogy a hálózatok számos tagállamban egyszerűen nem képesek fogadni az ingadozó megújuló energiaforrásokból termelt villamos energiát; hangsúlyozza, hogy a termelés és az átvitel változásaihoz való alkalmazkodáshoz elengedhetetlen az energiahálózatok korszerűsítése;

17. sürgeti a megújuló energiákra vonatkozó nemzeti tervek kidolgozása tekintetében az átláthatóság és a nyilvánosság részvételének megerősítését, valamennyi érdekelt fél korai szakaszban való bevonásával; sajnálja, hogy jelenleg nincsenek információk a megújulóenergia-irányelv rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozóan, és rámutat arra, hogy a tagállamok kétévenkénti jelentéseinek részletesebbeknek kell lenniük; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a megújuló energiák terén elért eredmények nyomán követésében és támogatásában betöltött szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy végrehajtási hatáskörének alkalmazását illetően fokozza az átláthatóságot;

18. hangsúlyozza a közigazgatás valamennyi szintje és különböző szövetségek bevonásának jelentőségét a megújuló energiákon alapuló európai energiatermelési és energiafogyasztási, valamint saját termelési és fogyasztási modell végrehajtásába; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a Polgármesterek Szövetsége kezdeményezést, az Intelligens városok és közösségek kezdeményezést és a 100 %-ban megújuló energiaforrásokon alapuló közösségeket, ami lehetővé teszi a tudás és a bevált gyakorlatok megosztását;

19. megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrások további fejlődéséhez kulcsfontosságú a megújuló energiával kapcsolatos fokozott regionális együttműködés;

20. üdvözlözi, hogy a megújuló energiaforrások felhasználása 2013-ban mintegy bruttó 338 millió tonna szén-dioxid kibocsátásának elkerülését tette lehetővé, és az Európai Unióban a fosszilis tüzelőanyagok iránti kereslet 116 millió tonnával való csökkenését eredményezte;

21. rámutat a megújulóenergia-ágazatban rejlő hatalmas munkahely-teremtési potenciálra; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy ne enyhüljenek a munkaügyi normák az energetikai átállás következtében, amelyet minőségi munkahelyek létrehozására kell alapozni;

Megújuló energiák a jövőre

22. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célkitűzéseket a 2015 decemberében Párizsban 195 ország által elfogadott 1,5 °C-os éghajlat-változási célkitűzéssel összhangban kell meghatározni; megállapítja, hogy az Európai Tanács javaslata a megújuló energia legalább 27 %-os arányát tűzi ki célul 2030-ra; emlékeztet a Parlament arra irányuló felhívására, hogy tüzzenek ki kötelező célkitűzéseket, melyek alapján az elfogyasztott energia legalább 30 %-ának megújuló forrásból kell származnia, amit nemzeti célok révén kell megvalósítani, biztosítandó a beruházók biztonságát és a jogbiztonságot; a COP21 keretében született közelmúltbeli megállapodás fényében úgy véli, hogy lényegesen ambiciózusabb hozzáállás lenne kívánatos; kitart amellett, hogy az ezzel kapcsolatos világos és ambiciózus célok eszközként szolgálnak a kiszámíthatóság javításához és az EU világszintű vezető pozíciójának biztosításához; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő nagyra törőbb, 2030-ig tartó éghajlat- és energiapolitikai csomagot, amely a megújuló energiaforrásokra vonatkozó uniós célt legalább 30 %-ra emeli, mely célt egyedi nemzeti célok révén kell elérni;

23. rámutat a megújuló energiával és a piaci szerkezettel kapcsolatos új jogszabályok jelentőségére egy olyan új keretrendszer kialakítása tekintetében, amely igazodik a megújuló energiák fejlődéséhez, és amely megbízható támogatási rendszereken és a megújulóenergia-technológiák teljes körű piaci jelenlétén alapul;

24. tudatában van annak, hogy az adócsökkentés határozottan ösztönözni tudja a fosszilis energiahordozókról a megújuló energiára történő áttérést, és sürgeti a Bizottságot az energiaadó-irányelv, valamint az állami támogatásra vonatkozó azon szabályok megreformálására, amelyek megakadályozzák ezen ösztönzők teljes körű kihasználását;

25. kiemeli, hogy a 2020-ra elfogadott célkitűzéseket kell minimális kiindulási alapnak venni a megújuló energiákról szóló irányelv 2020 utáni felülvizsgálatakor, hogy a tagállamok 2020 után ne mehessenek a 2020-as nemzeti céljuk alá; hangsúlyozza, hogy az EU megújuló energiára vonatkozó 2030-as célkitűzését kollektíven kell megvalósítani; rámutat arra, hogy a tagállamoknak 2020 után is időben fejleszteniük nemzeti terveiket, a Bizottságnak pedig fokozott felügyeleti kapacitásokkal kell rendelkeznie, amihez a hatékony és időszerű nyomon követéshez szükséges megfelelő eszközökre lesz szüksége, valamint azon lehetőségre, hogy kontraproduktív intézkedések esetén közbelépessen; úgy véli, hogy ez a nyomon követés csak akkor válik lehetségessé, ha a Bizottság nemzeti referenciaértékeket határoz meg a tagállamok számára, amelyekhez mérni lehet a megújuló energia alkalmazása terén elért előrehaladásukat;

2016. június 23., csütörtök

26. rámutat a megújuló energia fejlesztése tekintetében Európa számára kínálkozó lehetőségekre, és hangsúlyozza a tartós és kedvező feltételek fontosságát valamennyi piaci szereplő számára;

27. rámutat arra, hogy a megújuló energia jelentősen hozzájárul a teljes szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséhez; hangsúlyozza a megújuló energia fejlesztésének fontosságát a COP21 keretében megállapított célkitűzések megvalósítása szempontjából;

28. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a megújulóenergia-irányelv 6. cikkének rendelkezéseivel összhangban fokozniuk kell a statisztikai átruházásra vonatkozó rendelkezések indokolt alkalmazását és az együttműködési mechanizmusok kialakítását céljaik elérése érdekében; rámutat a tagállamok közötti együttműködés fontosságára, mivel az kedvez a rendszer optimalizálásának, a hatékony szolgáltatásnyújtásnak és a megújuló energiákkal kapcsolatos fokozott költségmegtakarításnak; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson a tagállamok számára további ösztönzőket, információkat, költség-haszon elemzést és útmutatást e tekintetben;

29. hangsúlyozza, hogy egy ambiciózus, erős, határozott és átlátható irányítási rendszert kell meghatározni a megújuló energiára vonatkozó 2030-as célkitűzés megvalósításának biztosítása érdekében, kellően tiszteletben tartva az energiaszerkezet meghatározásával kapcsolatos tagállami hatásköröket, ugyanakkor lehetővé téve az energiapolitikák teljes demokratikus ellenőrzését és felügyeletét; kéri a nemzeti célok, megújuló energiára vonatkozó nemzeti tervek és kétévenkénti jelentések jelenlegi sikeres rendszerének intenzív replikálását; úgy véli, hogy ezeket be kell építeni a megújulóenergia-irányelvbe, amelynek biztosítania kell a tagállamok kötelezettségvállalásainak elszámoltathatóságot biztosító, hatékony és átlátható nyomon követését és a meglévő európai jogszabályok végrehajtását, a megfelelően működő európai energiaunió alapjainak megteremtése érdekében;

30. rámutat annak fontosságára, hogy egységes, kötelező sablonok álljanak rendelkezésre a nemzeti energetikai és éghajlati tervekhez, annak érdekében, hogy biztosítsák az összehasonlíthatóságot, az átláthatóságot és a kiszámíthatóságot a beruházók számára; véleménye szerint az egyes tagállamok irányvonalait és szakpolitikai terveit továbbra is le kell bontani ágazatokra, technológiákra és forrásokra;

31. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy foglalja jogszabályba a szerzett jogok elvét a megújulóenergia-erőművek vonatkozásában, hogy ezáltal elejét vegye a megújuló energiákat támogató rendszerek visszamenőleges módosításának, és biztosítsa a meglévő eszközök gazdasági életképességét;

32. felszólít a felesleges bürokratikus akadályok felszámolására és olyan beruházások megvalósítására, amelyek lehetővé teszik a tagállamok villamosenergia-hálózatainak összekapcsolására vonatkozó 10 %-os cél 2020-ig történő elérését; hangsúlyozza, hogy a fokozott regionális együttműködés hozzájárulhat a megújuló energia integrálásával járó költségek optimalizálásának biztosításához és a fogyasztói árak csökkentéséhez; emlékeztet a nyilvánosság korai szakasztól kezdődő széles körű konzultációjának és részvételének fontosságára az új infrastrukturális projektek helyi körülmények figyelembevételével történő tervezése tekintetében; emlékeztet a megújulóenergia-termelésre és -elosztásra irányuló projektekkel kapcsolatos műszaki tanácsadás és környezeti hatásvizsgálatok fontosságára;

33. megállapítja, hogy szakadék tátong a rendelkezésre álló készségek és a megújuló energiák fejlesztéséből eredő, a munkaerőpiaci igényekben bekövetkezett változások között; hangsúlyozza, hogy az aktív oktatási/képzési és készségstratégiák kulcsfontosságúak a fenntartható, erőforrás-hatékony gazdaságra való áttéréshez; kiemeli a szociális partnerek, illetve a közigazgatási szervek szerepének fontosságát a készségrendszerek és képzési programok fejlesztésében;

34. hangsúlyozza, hogy megfelelő uniós szintű finanszírozásra van szükség, amelyet többek között a beruházások a megújuló energiaforrások széles körű felhasználásának ösztönzése céljából való átfogó kockázatmentesítése révén lehet megvalósítani;

Állampolgári és közösségi energia

35. úgy véli, hogy a helyi önkormányzatoknak, a közösségeknek, a háztartásoknak és az egyéneknek kell alkotniuk az energetikai átállás gerincét, és aktív támogatásban kell részesülniük annak érdekében, hogy a többi energiapiaci szereplővel egyenrangú energiatermelővé és -szolgáltatóvá válhassanak; ezzel összefüggésben kéri a „termelő-fogyasztó” uniós szintű közös, átfogó fogalom meghatározásának kidolgozását;

36. kiemelkedően fontosnak tartja a saját energiatermeléshez és a saját fogyasztás fedezéséhez való alapvető jog, valamint a villamosenergia-többlet tárolásához és értékesítéséhez való jog megállapítását;

2016. június 23., csütörtök

37. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak a nyilvánosság részvételére építve ki kell dolgozniuk egy állampolgári és közösségi energiastratégiát, továbbá nemzeti cselekvési tervükben ismertetniük kell, hogy miként kívánják előmozdítani a kis- és közepes méretű megújulóenergia-projektet és energetikai szövetkezeteket, és hogyan fogják beilleszteni ezeket a jogalkotási keretükbe, a támogatási politikákba és a piaci hozzáférésbe;

38. kéri egy új, állampolgári és közösségi energiáról szóló fejezetnek az átdolgozott megújulóenergia-irányelvbe való beillesztését, aminek célja a fő piaci és közigazgatási akadályok kezelése és ösztönzőbb beruházási környezet biztosítása a megújuló energia saját fogyasztás fedezésére történő és önálló termeléséhez;

39. megjegyzi, hogy még nem minden országban állnak rendelkezésre valamennyi technológia vonatkozásában a megfelelő engedélyezési és közigazgatási eljárások; felkéri a tagállamokat, hogy szüntessék meg az új saját energiatermelési kapacitások útjában álló közigazgatási és piaci akadályokat, a hosszadalmas engedélyezési eljárásokat pedig váltsák fel egy egyszerű bejelentési kötelezettséggel, továbbá vezessenek be hatékony egyablakos ügyintézt a projektek engedélyezése, a hálózathoz való hozzáférés, valamint a pénzügyi és műszaki szakértelemmel való támogatás vonatkozásában, és biztosítsák a termelő-fogyasztók alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz való hozzáférését; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a jelenleg hatályos megújulóenergia-irányelv 13. cikkének (közigazgatási eljárások) és 16. cikkének (a hálózatokhoz való hozzáférés és üzemeltetésük) teljes körű végrehajtását és 2020 utáni teljes folytonosságát;

40. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a mikro-, a kis- és a nagy termelők közötti különbségeket; megjegyzi, hogy megfelelő feltételeket és eszközöket kell létrehozni a termelő-fogyasztók (aktív energiafogyasztók, például háztartások – a tulajdonosokat és a bérlőket egyaránt ide számítva –, intézmények és kisvállalkozások, amelyek részt vesznek a megújuló energia termelésében, akár önállóan, akár kollektív módon, szövetkezetek, más szociális vállalkozások vagy csoportosulások útján) számára az energetikai átálláshoz való hozzájárulás, valamint energiapiaci integrációjuk elősegítése érdekében; javasolja, hogy a lehetséges legalacsonyabb szintre csökkenjenek az új saját termelési kapacitásokat gátló adminisztratív akadályok, elsősorban a piachoz és a hálózathoz való hozzáférést gátló korlátozások felszámolása révén; javasolja az engedélyezési eljárások lerövidítését és egyszerűsítését az egyszerű bejelentési kötelezettség felé történő elmozdulás révén; úgy véli, hogy a megújuló energiáról szóló irányelv felülvizsgálata konkrét rendelkezéseket is tartalmazhatna az akadályok felszámolását és a közösségi/kooperatív energiarendszerek előmozdítását illetően, a projektengedélyekkel foglalkozó, illetve pénzügyi és műszaki szakmai segítséget nyújtó „egyablakos ügyintézés” útján; ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ki az energetikával és a környezetvédelemmel kapcsolatos állami támogatásokról szóló iránymutatások szerinti de minimis mentességeket, hogy a kis és közepes méretű projektek továbbra is élvezhessék a dinamikus átvételi árak előnyeit, amely mentesíti őket a bonyolult aukciós eljárások alól;

41. kiemeli a nyilvánosság korai szakasztól kezdődő részvételének fontosságát a környezetbarát megújulóenergia-projektek helyi körülmények figyelembevételével történő fellendítése tekintetében;

42. kiemeli, hogy megfelelő piacsabályozás révén egyensúlyt kell teremteni a központosított és a decentralizált energiatermelés fejlesztése között, annak biztosítása érdekében, hogy azokat a fogyasztókat, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy termelőkké váljanak, ne érje hátrányos megkülönböztetés; hangsúlyozza, hogy az energiatermelés kollektív irányításához műszaki és adminisztratív eszközöket kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy a magasabb európai energiaárak nem a saját energiatermelésből és a megújuló energiaforrásokból adódnak;

43. hangsúlyozza, hogy az Unió versenyképességének fellendítését és az innovatív költséghatékony energiatakarékosági megoldások kialakítását segíti, ha valamennyi ágazatban nagyobb hangsúlyt kap az energiahatékonyság megvalósítása;

44. rámutat az energia integrált megközelítésének környezeti, gazdasági és társadalmi előnyeire, továbbá a villamos energia, a hűtés és a fűtés, valamint a közlekedési ágazatok közötti és azokon belüli szinergiák előmozdításának szükségességére; továbbá felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy miként tudják kiegészíteni a rugalmas megújulóenergia-források az ingadozó energiaforrásokat, és hogyan kellene ezt figyelembe venni az energia tervezésénél, valamint a támogatási rendszerek kialakításánál;

Villamos energia

45. hangsúlyozza, hogy a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelést minden szinten be kell építeni a villamosenergia-elosztórendszerekbe, illetve az átviteli rendszerekbe, tekintettel arra, hogy elmozdulás észlelhető egy olyan rugalmasabb és decentralizáltabb energiatermelési modell felé, amely figyelembe veszi a piacot;

46. megjegyzi, hogy a megújulóenergia-termelés nem ingadozó formái – köztük a vízenergia –, amelyek gyorsan mozgósíthatók és tiszteletben tartják a környezetet, lehetőséget nyújtanak az ingadozó megújuló energiaforrások piaci integrációjának támogatására;

2016. június 23., csütörtök

47. integrált megközelítést szorgalmaz az energiapolitika belül, amely felöleli a hálózat fejlesztését és szabályozását, a tárolást, a keresletoldali szabályozást és az energiahatékonyság javítását, valamint a megújuló energiaforrások arányának növelését; rámutat arra, hogy meg kell előzni a dekarbonizációval összeegyeztethetetlen technológiákba való beragadást;
48. megjegyzi, hogy a megújuló villamosenergia-termelés piaci integrációjához kínálati és keresleti oldalon egyaránt rugalmas piacokra van szükség, és hogy ez megkívánja a hálózatok kiépítését, korszerűsítését és adaptálását, valamint új tárolási technológiák fejlesztését;
49. hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokra való gyors és hatékony áttéréshez elengedhetetlen a fűtési és hűtési rendszerek, a közlekedés és egyéb ágazatok villamosítása;
50. hangsúlyozza, hogy mindaddig, amíg a villamosenergia-rendszer rugalmatlan, elsőbbségi hozzáférésre és szállításra van szükség a megújuló energia esetében, a hálózat fejlesztése, valamint a tárolás és a keresletoldali válasz erősítése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a megújuló energia esetében alkalmazandó elsőbbségi hozzáférés és szállítás szabályainak erősítésére és egyértelművé tételére a 2020 utáni időszakra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a jövőbeni megújulóenergia-irányelv 2024-ig várt féléves felülvizsgálata keretében mérlegelni kell az elsőbbségi hozzáférés és szállítás fokozatos kivezetésének lehetőségét;
51. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani és meg kell erősíteni a megújuló energia hálózathoz való, a jelenlegi megújulóenergia-irányelvben rögzítettek szerinti elsőbbségi hozzáférést és elsőbbségi szállítást; olyan keretszabályozást szorgalmaz a 2020 utáni időszakra, amely biztosítja a megújuló villamos energia korlátainak megfelelő kompenzálását;
52. tudomásul veszi a Bizottság keresletoldali szabályozási mechanizmusokat erősítő stratégiáját; kiemeli, hogy ez nem jelenthet további terhet a polgárok számára, és nem eredményezheti a fogyasztói energiaköltségek növekedését; kiemeli, hogy a keresletoldali szabályozás mechanizmusai lehetőséget kínálhatnak az energiaköltségek csökkentésére, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a keresletoldali válaszban vagy a dinamikus árképzésben való részvételnek minden esetben szigorúan önkéntes alapúnak kell maradnia;
53. úgy véli, hogy a villamosenergia-tárolási megoldások fejlesztése nélkülözhetetlen eleme a megújuló energia magas szinten történő fejlesztésének és integrálásának, segíti a hálózat kiegyensúlyozását, és eszközt kínál a megújulóenergia-termelésből származó többlet tárolásához; kéri a hatályos szabályozási keret felülvizsgálatát az energiatárolási rendszerek bevezetésének előmozdítása és a jelenlegi akadályok megszüntetése érdekében;
54. hangsúlyozza, hogy a villamos energia terén fennálló szűk keresztmetszetek problémája továbbra is akadályozza a megújuló energia tagállami határokon átvelő szabad áramlását, és lassítja a tényleges belső energiapiac Európai Unión belüli létrehozása felé történő előrehaladást;
55. hangsúlyozza, meg kell erősíteni a fogyasztók szerepét, és megfelelő ösztönzőket kell kínálni az összes vonatkozó piacon való részvételhez; megjegyzi, hogy piaci alapú árakat kell kialakítani ahhoz, hogy a fogyasztókból megfelelő keresleti választ váltsunk ki és aktiváljuk a szükséges termelést, továbbá elősegítsük az intelligens és hatékony fogyasztást; javasolja, hogy a Bizottság elemezze alaposabban ezek különböző fogyasztói csoportokra gyakorolt hatását;
56. kiemeli, hogy egyes fogyasztók fogyasztási mintái merevek, és ezekre negatívan hathatnak a fokozottan áralapú hatékonysági mechanizmusok; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztókra összpontosító tagállami energiahatékonysági politikák jelentőségét;
57. úgy véli, hogy olyan egyértelmű uniós keretszabályozásra van szükség a saját felhasználású megújulóenergia-termelésre és a megújulóenergia-közösségekre, illetve -szövetkezetekre vonatkozóan, amely figyelembe veszi az összes előnyt a többlettermelés értékesítéséhez és a hálózat használatához kapcsolódó fizetési mechanizmusok megtervezésekor; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzeti energiapolitikáik kiegészítéseként mozdítsák elő a saját energiatermelést, valamint a helyi megújulóenergia-hálózatok kiépítését és összekapcsolását; hangsúlyozza, hogy a „termelő-fogyasztóknak” lehetővé kell tenni, hogy tisztességes áron csatlakozhassanak az energiahálózathoz és -piachoz, és nem szabad őket további adókkal és díjakkal büntetni; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy néhány tagállam elkezdte akadályozni az saját felhasználású energiatermeléshez és -fogyasztáshoz való jog gyakorlását;

2016. június 23., csütörtök

58. megjegyzi, hogy a fogyasztók jelenleg kevésbé járulnak hozzá az új megújulóenergia-termelési kapacitások kívánt kiépítéséhez, amikor olyan villamosenergia-díjszabások mellett döntenek, amelyeket 100 %-ban megújuló energiaforrásokból álló tüzelőanyag-összetétellel forgalmazznak; pontos, megbízható és átlátható nyomonkövetési mechanizmust szorgalmaz annak érdekében, hogy a „zöld” megjelölés alkalmazása mérhető kritériumokhoz legyen kötve a további környezeti előnyöket illetően;

59. sürgeti a tagállamokat, hogy jobban használják ki a geotermikus forrásból származó hő- és hűtési energiát;

Fűtés és hűtés

60. üdvözli a Bizottságnak az uniós hőtechnikai stratégiáról szóló, 2016 februári közleményét, de hangsúlyozza a megújuló energiaforrások hűtés és fűtés terén történő felhasználása területén történő előrehaladás hiányát, különösen az épületek esetében; rámutat a megújuló energiaforrások hűtés és fűtés terén történő felhasználása területén való folyamatos előrehaladás nagy lehetőségeire; megjegyzi, hogy az EU végső energiafogyasztásának felét a hűtési és fűtési ágazat adja, amely ezért kulcsszerepet játszik az éghajlatváltozással és a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos uniós célok megvalósításában; elismeri a megújuló energia hűtési és a fűtési ágazaton belüli növelésének előnyeit; hangsúlyozza, hogy a hőenergia-infrastruktúra és -tárolás nagyobb rugalmassága elősegíti a változó megújuló energiaforrások integrálását az energia hő formájában történő tárolása révén, ami kiváló megtérülést biztosít a beruházások tekintetében, és lehetővé teszi a minőségi helyi foglalkoztatás erősítését; felhívja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni, megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos jogalkotási csomagban számolja fel a szabályozási hiányosságokat; ismételten rámutat arra, hogy a fűtési és hűtési ágazaton belüli erőfeszítések jelentős lehetőségeket hordoznak magukban az energiabiztonság fokozása tekintetében (tekintettel arra, hogy az Európai Unióba behozott gáz 61 %-át épületekben használják fel, elsősorban fűtés céljára), például távfűtési/távhűtési hálózatok kialakítása révén, amelyek hatékony eszközként szolgálnak a fenntartható hőenergia nagy léptékben történő városi integrálásához, mivel egyszerre többféle forrásból származó hőenergiát biztosíthatnak, és nem függenek eredendően egyetlen forrástól;

61. üdvözli a Bizottság hőtechnikai stratégiáról szóló közleményét, amely hangsúlyozza, hogy az ágazaton belül használt tüzelőanyagok még mindig 75 %-ot kitevő fosszilis tüzelőanyagokat ki kell vezetni, és teljes egészében energiahatékonysági intézkedésekkel – ami nagy lehetőség számunkra a fosszilis tüzelőanyag kivezetésére – és megújuló energiaforrásokkal kell kiváltani;

62. további intézkedésekre szólít fel a megújuló energia jelentős, eddig kihasználatlan potenciáljának kiaknázása érdekében a fűtés és a hűtés terén, a 2020-as célok maradéktalan elérése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni, megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos jogalkotási csomagban számolja fel az ezen ágazatokban tapasztalható szabályozási hiányosságokat;

63. megjegyzi, hogy a biomassa a ma fűtési célra leggyakrabban alkalmazott megújuló energiaforrás, a fűtésre felhasznált összes megújulón belül ez az energiatípus mintegy 90 %-ot képvisel; Közép- és Kelet-Európában kulcsszerepet játszik az energiabiztonság fenntartható javításában;

64. kiemeli, hogy elő kell segíteni a megújuló energiákon alapuló energiahatékony fűtési rendszerekre való áttérést, ugyanakkor kellő támogatást, valamint fokozott tájékoztatást és segítségnyújtást kell biztosítani az energiaszegénységben szenvedő polgároknak;

65. hangsúlyozza, hogy szükség van a megújuló energiaforrásokon alapuló hűtés átfogó és hatékony meghatározására;

66. rámutat arra, hogy fel kell újítani a távfűtési és távhűtési rendszereket és javítani kell a teljesítményüket, mivel a távfűtési és távhűtési hálózatok felhasználhatják és tárolhatják a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát, majd eljuttathatják azt az épületekhez és ipari telepekhez, növelve a megújuló fűtés és hűtés arányát;

67. kiemeli a háztartásokat, mikro- és kisvállalkozásokat, szövetkezeteket és helyi önkormányzatokat magukban foglaló termelő-fogyasztói csoportokban rejlő potenciált a költséghatékony, megújuló energiaforrásokon alapuló hűtést és fűtést biztosító kollektív energiarendszerek – mint például a távfűtés – létrehozása tekintetében, valamint rámutat az energiahatékonyság és a megújuló energia közötti számos szinergiában rejlő potenciálra;

68. úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások hűtéshez és fűtéshez való alkalmazásának fokozása érdekében meg kell erősíteni a megújulóenergia-irányelv, az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv közötti szinergiákat;

2016. június 23., csütörtök

69. megjegyzi, hogy a hűtéshez és a fűtéshez kapcsolódó energiahatékonysági projektek fontos eszközként szolgálnak a stabil és kiszámítható energiafogyasztási minták biztosításához és az energiaszegénységgel szembeni küzdelemhez;

Közlekedés

70. megállapítja, hogy – részben a közlekedésre vonatkozó, bioüzemanyagokon alapuló megújulóenergia-stratégia tekintetében jelentkező kihívások miatt – jelentős az elmaradás azon cél tekintetében, hogy 2020-ra a megújuló energiaforrások aránya a közlekedési ágazatban elérje a 10 %-ot; emlékeztet arra, hogy a közlekedés az egyetlen olyan ágazat az EU-ban, amelyben az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása 1990 óta emelkedett; rámutat arra, hogy a megújuló energia kulcsfontosságú a fenntartható mobilitás megvalósításához; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a közlekedési ágazaton belüli fenntartható intézkedések megvalósítására irányuló erőfeszítéseiket, ideértve a kereslet csökkentését, a fenntarthatóbb módok irányába történő modális váltást, a hatékonyság növelését és a közlekedési ágazat villamosítását; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a megújuló villamos energiával hajtott elektromos járművek használatának előmozdítására irányuló keretrendszert, és javítsa a jogalkotási keretet, hogy az perspektívát nyújtson az üvegházhatású gázok kibocsátása szempontjából magas hatékonyságú bioüzemanyagok számára, figyelembe véve a közvetett földhasználat-változást a 2020 utáni időszakban;

71. felszólít a KAP részleges használatának fenntartásra és növelésére a mezőgazdasági szektorban a megújuló energia termelésére és felhasználására irányuló beruházás támogatására;

72. becslése szerint az európai végső energiafogyasztás több mint 30 %-áért a közlekedés felelős, és a közlekedési ágazat 94 %-ban kőolajtermékekre támaszkodik; ezért úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások közlekedési ágazaton belüli fokozott használata felé elmozdulásra irányuló törekvésnek ambiciózusnak kell lennie, és egyértelműen kapcsolódnia kell a közlekedési ágazat dekarbonizációjához;

73. kéri a Bizottságot, hogy javasoljon ambiciózus intézkedéseket a közlekedés dekarbonizációjának többek között megújuló üzemanyagok, fokozott villamosítás és jobb hatékonyság révén történő felgyorsítása érdekében, valamint fokozza az e területeken belüli technológiafejlesztés és innováció előmozdítására irányuló erőfeszítéseit;

74. rámutat a közlekedési ágazat villamosításának a gazdaság dekarbonizációja tekintetében fennálló jelentőségére, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki keretrendszert a megújuló villamos energiával hajtott elektromos járművek használatának előmozdítására irányulóan, mivel az a 2030-as célok elérésének egyik kulcsa;

75. várakozással tekint a közlekedési ágazat dekarbonizációjára vonatkozó 2016. júniusi európai bizottsági stratégia elé, és ebben az összefüggésben rámutat arra, hogy elő kell mozdítani a fokozott megújulóenergia-felhasználást, annak biztosítása érdekében, hogy a közlekedés tevékenyen hozzájáruljon a 2020-as célok eléréséhez;

76. üdvözlizi az új bioüzemanyagok és motorok kifejlesztése terén az EU Tiszta Égbolt közös vállalkozása keretében végrehajtott projektek révén elért előrelépést;

77. rámutat arra, hogy biomasszán vagy hulladékon alapuló második generációs bioüzemanyagokat kell kifejleszteni;

78. rámutat arra, hogy a megújuló energia légi közlekedési és hajózási ágazaton belüli fejlesztésének támogatása érdekében jobb szabályozási környezetet és hosszú távú feltételekre van szükség;

79. kiemeli, hogy modális váltásra van szükség a közlekedési ágazatban a mobilitás szabályozásának és politikáinak – többek között az intermodalitásnak, a fenntartható logisztikai rendszereknek, a mobilitásmenedzsmentnek és a fenntartható városrendezési politikáknak – a figyelembe vétele révén, melyek a közlekedésben a teljes energiafogyasztást átváltják megújuló energiaforrásokra és/vagy minimalizálják a teljes energiafogyasztást, ösztönzik a tevékenyebb utazási modelleket, az intelligens városokra irányuló megoldások kidolgozását és bevezetését, valamint a városi ökomobilitás és az ehhez igazodó várostervezés támogatását; felhívja a tagállamokat és az Uniót, hogy mozdítsák elő az utasok és a rakomány vonatkozásában a közúti és a légi közlekedésről a vasúti és a tengeri közlekedésre való modális váltást; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a trolikamionos technológiákban rejlő lehetőségeket;

80. sürgeti az uniós intézményeket, hogy a megújuló energiák iránti szilárd elkötelezettségükről tanúbizonyságot téve alakítsanak ki saját megújulóenergia-kapacitásokat a saját épületeik energiaigényének fedezésére; hangsúlyozza, hogy e kapacitások kialakításáig az uniós intézményeknek zöld energiát kell vásárolniuk szükségleteik kielégítéséhez;

2016. június 23., csütörtök

81. hangsúlyozza, hogy az EU olajfüggőségének csökkentéséhez és elkerüléséhez, valamint ezáltal az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérsékléséhez elengedhetetlen, hogy növekedjen a gyaloglás, a kerékpározás, az autómegosztás és a telekocsirendszerek közlekedési módokon belüli részaránya, a tömegközlekedési rendszerekkel kombinálva;
82. rámutat a kerékpáros rendszerekben és infrastruktúrákban rejlő potenciálra a városi területek közlekedésének fenntarthatóbbá tétele tekintetében;
83. rámutat a közlekedési rendszerek villamosításának fokozása révén a kibocsátáscsökkentés és az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdasághoz való hozzájárulás tekintetében fennálló lehetőségekre;

A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok

84. felszólítja a Bizottságot, hogy mivel nagyobb szinergiára és következetességre van szükség az európai politikák terén, a bioenergiára vonatkozóan határozzon meg fenntarthatósági kritériumokat, figyelembe véve a meglévő uniós fenntarthatósági politikák és a körforgásos gazdaságra vonatkozó politika működésének alapos értékelését; emlékeztet arra, hogy az uniós energiabiztonság megerősítését a saját források fenntartható használata révén kellene elérni, a forráshatékonyság javítására irányuló célkitűzéssel összhangban;
85. óvatosságra int az erdei biomassa mint vezető uniós megújuló energiaforrás használatának növekvő tendenciájával kapcsolatban, amely esetleges káros hatásokkal járhat az éghajlatra és a környezetre nézve, ha nem fenntartható módon aknázzák ki és nem megfelelően számolják el; megjegyzi, hogy a bioenergia éghajlati hatásait hosszú távon kell számba venni a kitermelésre használt erdők hosszú helyreállítási ideje miatt;
86. megjegyzi, hogy a bioenergia már a megújuló energia 60 %-át teszi ki Európában, és használata a tervek szerint továbbra is növekedni fog; hangsúlyozza, hogy sürgősen tisztázni kell az erdei biomassa energiatermelés céljából történő különböző felhasználásainak üvegházhatását, és meg kell határozni azokat a felhasználási módokat, amelyek révén a politika szempontjából lényeges időkereteken belül a mérséklés tekintetében a legnagyobb előnyöket lehet elérni;
87. hangsúlyozza, hogy a bioüzemanyag-előállítás nem akadályozhatja az élelmiszer-termelést, és nem veszélyeztetheti az élelmiszer-biztonságot; úgy véli azonban, hogy az olyan növények esetében, mint a búza, a kukorica, a cukorrépa és a napraforgó, a nagyobb európai termelést előmozdító kiegyensúlyozott politikák a közvetett földhasználat-változást figyelembe véve rendelkezhetnének a bioüzemanyag előállításáról is, biztos jövedelemforrást biztosítva az európai gazdálkodók számára, beruházásokat és munkahelyeket vonzva a vidéki területekre, segítve Európában a magas fehérjetartalmú (GMSz-mentes) takarmányok hiányán, csökkentve Európa függőségét a fosszilis tüzelőanyagok importjától; úgy véli, hogy amennyiben túlkínálat van a piacon ezekből a mezőgazdasági termékekből, a bioüzemanyagok és a bioetanol előállítása ideiglenes felhasználási lehetőséget jelentene, amely fenntartható beszerzési árakat biztosítana, megóvná a gazdálkodók bevételeit a válságok idején és piaci stabilitási mechanizmusként működne; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell az élelmiszer-termelésre nem használt, művelés alatt nem álló mezőgazdasági termőterületek bevonását a bioenergia-termelésbe a megújuló energiákkal kapcsolatos nemzeti és európai célkitűzéseknek való megfelelés céljából;
88. úgy véli, hogy az istállótrágya a biogáz értékes forrása lehet a trágyafeldolgozási technikák, például a fermentáció alkalmazásával, ugyanakkor kiemeli annak fontosságát is, hogy ezt gazdaságilag életképes lehetőséggé kell tenni a gazdák számára;
89. ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mozdítsák elő a fenntartható erdőgazdálkodást és ezáltal az erdei biomassa mint az Európai Unió egyik fő megújuló nyersanyaga fontosságát az energiacélok elérésében; felhívja a figyelmet az erdei biomassa iránti kereslet növekedésére, ami azt jelenti, hogy még jobban meg kell erősíteni és elő kell mozdítani a fenntartható erdőgazdálkodást, összhangban az EU erdészeti stratégiájával, mivel ez kulcsfontosságú a biológiai sokféleség és az erdők ökoszisztéma-funkciója szempontjából, ideértve többek között a légköri szén-dioxid megkötését; felhívja a figyelmet arra, hogy szükség van az EU-ban termő és a harmadik országokból importált erőforrások kiegyensúlyozott kiaknázásra, szem előtt tartva a faanyag nagyon hosszú regenerálódási periódusát;

o

o o

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.